

Downloaded via the EU tax law app / web

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

13. lipnja 2018.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – članak 2. stavak 1. točka (a) – Područje primjene – Oporezive transakcije – Isporuka robe u zamjenu za plaćanje – Prijenos nekretnine dionikog društva u korist dioničara u zamjenu za stjecanje njegovih dionica”

U predmetu C-421/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska), odlukom od 22. ožujka 2017., koju je Sud zaprimio 13. srpnja 2017., u postupku

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

protiv

Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: A. Rosas, predsjednik vijeća, C. Toader (izvjestiteljica) i A. Prechal, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za estonsku vladu, N. Grünberg, u svojstvu agenta,
- za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. De Socio, *avvocato dello Stato*,
- za Europsku komisiju, R. Lyal i M. Owsiany-Hornung, u svojstvu agenata,

odluživši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 2. stavka 1. točke (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

(SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Szefa Krajowej Administracji Skarbowej (direktor državne porezne uprave, Poljska) i društva Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie (u daljnjem tekstu: Polfarmex), u vezi s obvezujućim mišljenjem porezne uprave koje je tom društvu uputio Minister Finansów (ministar financija, Poljska; u daljnjem tekstu: ministar), u kojem je on zauzeo stajalište da transakcija u okviru koje društvo Polfarmex namjerava prenijeti nekretninu na društvo s ograničenom odgovornošću, vlasnika dionica koje je izdao Polfarmex, uz naknadu za te dionice, u okviru postupka stjecanja vlastitih dionica koji je odobren nacionalnim pravom, podliježe porezu na dodanu vrijednost (PDV).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Uvodne izjave 7. i 35. Direktive o PDV-u glase kako slijedi:

„(7) Zajednički sustav PDV-a trebao bi, čak i u slučaju kad njegove stope i sustav izuzeća nisu u potpunosti usklađeni, dovesti do neutralnosti u području tržišnog natjecanja, na način da na teritoriju svih država članica slićne robe i usluge nose isto porezno opterećenje, bez obzira na duljinu proizvodnog i distributivnog lanca.

[...]

(35) Potrebno je napraviti zajednički popis izuzeća kako bi se omogućilo da se vlastita sredstva Zajednice prikupljaju na jedinstveni način u svim državama članicama.”

4 Ta direktiva u članku 2. stavku 1. određuje:

„Sljedeće transakcije podliježu PDV-u:

(a) isporuka robe koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav na teritoriju države članice u zamjenu za plaćanje;

[...]”

5 Članak 9. stavak 1. navedene direktive propisuje:

„Porezni obveznik’ znači svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

Sve aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge, uključujući rudarstvo i poljoprivredne aktivnosti i aktivnosti samostalnih profesija, smatraju se ‚gospodarskom aktivnošću’. Korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi ostvarivanja prihoda, na kontinuiranoj osnovi, posebno se smatra gospodarskom aktivnošću.”

6 U skladu s člankom 12. stavcima 1. i 2. navedene direktive:

„1. Države članice mogu smatrati poreznim obveznikom svaku osobu koja povremeno provodi transakciju koja se odnosi na aktivnosti iz drugog podstavka članka 9. stavka 1., a posebno jednu od sljedećih transakcija:

(a) isporuku, prije prvog useljenja, objekta ili dijela objekta i zemljišta na kojem je objekt smješten;

(b) isporuku građevinskog zemljišta.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a), 'objekt' označava svaku građevinu koja je izvršena za zemlju ili u zemlji.

Države članice mogu utvrditi detaljna pravila za primjenu kriterija iz stavka 1. točke (a) na prenamjenu objekata i mogu odrediti što se podrazumijeva pod 'zemljište na kojem je objekt smješten'.

Države članice mogu primijeniti kriterije osim onog koji čini prvo useljenje, poput razdoblja od datuma završetka objekta i datuma prve isporuke ili razdoblja od datuma prvog useljenja i datuma naredne isporuke, pod uvjetom da ta dva razdoblja ne premašuju pet odnosno dvije godine."

7 U skladu s člankom 14. stavkom 1. Direktive o PDV-u, „isporuka robe” znači prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik.

8 U članku 135. stavku 1. te direktive, koji se nalazi u njezinu poglavlju 3., naslovljenom „Izuzetak ostalih aktivnosti”, određuje se:

„Države članice obvezne su izuzeti sljedeće transakcije:

[...]

(f) transakcije, uključujući ugovaranje ali ne i upravljanje ili pohranu, [u vezi s] dionicama, udjelima u društvima ili udruženjima, dužničkim i ostalim vrijednosnim papirima, ali isključujući dokumente kojima se utvrđuje vlasništvo nad robom [te] prav[a] i vrijednosn[e] papir[e] iz članka 15. stavka 2.;

[...]

(j) isporuka objekta ili dijelova objekta kao i zemljišta na kojem je smješten, osim isporuke iz točke (a) članka 12. stavka 1.;

[...]”

Poljsko pravo

Zakon o provedbi zakona o državnoj poreznoj upravi

9 U skladu s člankom 206. stavkom 1. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Zakon o provedbi zakona o državnoj poreznoj upravi), u izmijenjenoj verziji (Dz. U. 2016., poz. 1948.), koji je stupio na snagu 1. ožujka 2017., u sudskim postupcima u vezi sa zahtjevima za obvezujuće mišljenje porezne uprave u kojima je stranka ministar nadležan za područje javnih financija ili u kojima on može biti stranka na temelju prijašnjih odredbi direktor državne porezne uprave preuzima njegova prava i obveze, osim ako je propisano suprotno.

Zakon o PDV-u

10 Članak 2. stavak 1. točka (a) Direktive o PDV-u prenesen je u poljsko pravo člankom 5. stavkom 1. točkom (1) ustawa o podatku od towarów i usług (Zakon o porezu na robu i usluge) od 11. ožujka 2004. (Dz. U.br. 54, poz. 535), u izmijenjenoj verziji (Dz. U. 2011., br. 177, poz. 1054; u

daljnem tekstu: Zakon o PDV-u), prema kojem PDV-u podliježu isporuke dobara i usluga u zamjenu za plaćanje na nacionalnom teritoriju.

11 Članak 6. stavak 1. Zakona o PDV-u propisuje da se njegove odredbe ne primjenjuju „na transakcije prijenosa poduzeća ili poslovne jedinice poduzeća”.

12 Članak 14. stavak 1. Direktive o PDV-u prenesen je u poljsko pravo člankom 7. stavkom 1. Zakona o PDV-u, koji propisuje da se „isporuka robe iz članka 5. stavka 1. točke 1. odnosi na prijenos prava raspolaganja robom kao vlasnik”.

13 Prema odredbama članka 15. stavaka 1. i 2. Zakona o PDV-u:

„1. Poreznim obveznicima smatraju se pravne osobe, organizacijska tijela koja nemaju pravnu osobnost i fizičke osobe koje samostalno obavljaju bilo koju gospodarsku aktivnost iz stavka 2. bez obzira na svrhu ili rezultat te aktivnosti.

2. Sve aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge, uključujući rudarstvo i poljoprivredne aktivnosti i aktivnosti samostalnih profesija, smatraju se „gospodarskom aktivnošću”. Korištenje materijalnom ili nematerijalnom imovinom radi ostvarivanja prihoda na kontinuiranoj osnovi posebno se smatra gospodarskom aktivnošću.”

Zakonik o trgovačkim društvima

14 Članak 359. Kodeksa spółek handlowych (Zakonik o trgovačkim društvima) od 15. rujna 2000., u izmijenjenoj verziji (Dz. U. 2016., poz. 1578.; u daljnem tekstu: Zakonik o trgovačkim društvima), određuje:

„1. Dionice se mogu povući kada je to propisano statutom. Dionicu je moguće povući bilo uz suglasnost dioničara pri njezinu stjecanju od strane društva (dragovoljno povlačenje) ili bez njegove suglasnosti (prisilno povlačenje). Dragovoljno povlačenje ne smije se provoditi više od jedan put u poslovnoj godini. Statutom su propisani uvjeti i način prisilnog povlačenja.

2. Za povlačenje dionice potrebna je odluka glavne skupštine. Odluka mora osobito navesti pravnu osnovu za povlačenje, odrediti visinu naknade koju je potrebno isplatiti dioničaru povučenih dionica ili obrazložiti zašto se dionice povlače bez naknade te odrediti način smanjenja temeljnog kapitala. Prisilno povlačenje provodi se uz naknadu koja ne smije biti manja od vrijednosti neto imovine po dionici kako je iskazana u godišnjem financijskom izvješću za posljednju poslovnu godinu, umanjeno za iznos koji valja podijeliti među dioničarima. [...]”

15 Članak 360. stavak 1. tog zakonika propisuje da povlačenje dionica zahtijeva smanjenje temeljnog kapitala. Odluka o smanjenju temeljnog kapitala mora se donijeti na glavnoj skupštini na kojoj je donesena odluka o povlačenju dionica.

Glavni postupak i prethodno pitanje

16 Polfarmex, dioničko društvo sa sjedištem u Kutnom (Poljska), provodi svoju gospodarsku aktivnost u domeni proizvodnje farmaceutskih proizvoda. On po toj osnovi podliježe PDV-u.

17 Polfarmex je odlučio restrukturirati temeljni kapital društva otkupom dijela dionica koje u tom kapitalu drži društvo s ograničenom odgovornošću koristeći se jednim od načina „povlačenja” iz Zakonika o trgovačkim društvima, odnosno automatskim, prisilnim ili dragovoljnim povlačenjem. Naknada koja se duguje na temelju tog povlačenja sastojala bi se od prijenosa u korist tog drugog društva s ograničenom odgovornošću vlasništva na određenim zemljišnim parcelama i zgradama koje se na njemu nalaze i njihovoj opremi.

18 U tim je okolnostima Polfarmex ministru podnio zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja porezne uprave radi utvrđivanja jesu li povlačenja dionica u vlasništvu društva s ograničenom odgovornošću, s jedne strane, i prijenos vlasništva na nekretninama u njegovu korist, s druge strane, podvrgnuti PDV-u.

19 Polfarmex je u svojem zahtjevu istaknuo da predmetne transakcije ne trebaju podlijegati PDV-u jer kod tih transakcija društvo ne provodi svoju gospodarsku aktivnost, bilo da je riječ o povlačenju dionica ili o prijenosu vlasništva na nekretninama. To društvo smatra da su te transakcije jedinstvena složena transakcija koja se sastoji od povlačenja dionica i plaćanja na tom temelju te da između tih dviju transakcija postoji uzročna veza pa ih je pogrešno odvojeno tretirati u porezne svrhe.

20 Ministar je u svojem obvezujućem mišljenju porezne uprave ocijenio da se prijenos nekretnina u zamjenu za povlačenje dionica treba smatrati isporukom robe u zamjenu za plaćanje koja podliježe PDV-u, u smislu članka 5. stavka 1. točke 1. Zakona o PDV-u. Prema ministrovu mišljenju, među strankama transakcije postoji obvezni odnos u kojem se Polfarmex obvezao prenijeti na društvo s ograničenom odgovornošću koje drži dionice u njegovu kapitalu vlasništvo na nekretninama, a dionice koje se povlače protučinidba su za taj prijenos. Drugim riječima, s obzirom na to da dolazi do isporuke robe u zamjenu za plaćanje, transakcija treba podlijegati PDV-u.

21 Polfarmex je pred Wojewódzkim Sędzom Administracyjnym w Łodzi (Vojvodski upravni sud u Łodzi, Poljska) podnio tužbu za poništenje navedenog obvezujućeg mišljenja porezne uprave.

22 Taj je sud presudom od 10. ožujka 2015. poništio to obvezujuće mišljenje porezne uprave, zaključivši ne samo da transakcija koju je Polfarmex namjeravao izvršiti nije transakcija u okviru njegove gospodarske aktivnosti već i da se ocjena u vezi s primjenom PDV-a treba odnositi na cijelu transakciju. Međutim, u ovom predmetu riječ je o jedinstvenoj složenoj transakciji, koja se sastoji od povlačenja dionica, pri čemu se dioničaru isplaćuje naknada u naturi u zamjenu za povučene dionice. Povlačenje dionica na taj je način izravno povezano s prijenosom vlasništva na ime protučinidbe, pri čemu su ta dva dijela transakcije međusobna. Iz toga proizlazi da se prijenos nekretnina na dioničara ne može smatrati nezavisnom i odvojenom transakcijom koja podliježe PDV-u jer povlačenje dionica prema Zakonu o PDV-u nije takva transakcija.

23 Ministar je protiv te presude podnio žalbu u kasacijskom postupku sudu koji je uputio zahtjev, odnosno pred Nacelnym Sędzom Administracyjnym (Visoki upravni sud, Poljska).

24 U svojem zahtjevu za prethodnu odluku taj je sud naveo da je, u skladu s njegovom sudskom praksom u području društava s ograničenom odgovornošću, prijenos nekretnine takvog društva na jednog od članova u zamjenu za stjecanje poslovnih udjela koje on u tom društvu drži oporeziva transakcija u smislu članka 5. stavka 1. točke 1. i članka 7. stavka 1. Zakona o PDV-u. S obzirom na tu sudsku praksu, sud koji je uputio zahtjev precizira da se u predmetu u kojem odlučuje – unatoč sličnosti između povlačenja poslovnih udjela i dionica – u pogledu podlijevanja predmetne transakcije PDV-u javljaju sumnje u vezi s uvjetom djelovanja u svojstvu poreznog obveznika i naplatnošću te transakcije jer, nakon povlačenja dionica, dioničko društvo, poput

Polfarmexa, ne prima nikakvu izravnu naknadu, s obzirom na to da se brišu dionice koje odgovaraju dijelu njegova temeljnog kapitala, koji se smanjuje za odgovarajući iznos.

25 U tim je okolnostima Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Podliježe li prijenos nekretnine dionikog društva na dionikara, koji se vrši zbog povlačenja njegovih dionica, porezu na dodanu vrijednost na robu i usluge sukladno članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive Vijeća 2006/112?”

O prethodnom pitanju

26 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 2. stavak 1. točka (a) Direktive o PDV-u tumačiti na način da je prijenos vlasništva na nekretninama dionikog društva na jednog od njegovih dionikara – koji je, poput onoga u glavnom postupku, izvršen kao naknada za transakciju kojom to dionikovo društvo stječe vlastite dionice koje u njegovu temeljnom kapitalu drži taj dionikar, u okviru mehanizma povlačenja dionica propisanog nacionalnim pravom – isporuka robe u zamjenu za plaćanje koja podliježe PDV-u.

27 Najprije valja istaknuti da Direktiva o PDV-u uspostavlja zajednički sustav PDV-a koji se, među ostalim, temelji na ujednaženoj definiciji oporezivih transakcija (presuda od 20. lipnja 2013., Newey, C-653/11, EU:C:2013:409, t. 39. i navedena sudska praksa).

28 Tako, sukladno članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive o PDV-u, PDV-u podliježe isporuka robe koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav na teritoriju države članice u zamjenu za plaćanje.

29 U skladu s člankom 9. stavkom 1. Direktive o PDV-u, „porezni obveznik” znači svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti. Korištenje materijalnom ili nematerijalnom imovinom radi ostvarivanja prihoda na kontinuiranoj osnovi posebno se smatra „gospodarskom aktivnošću”.

30 Članak 14. stavak 1. Direktive o PDV-u određuje „isporuku robe” kao prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik.

31 Iz toga slijedi da transakcija na temelju koje može podlijegati PDV-u samo ako obuhvaća prijenos prava vlasništva poreznog obveznika koji djeluje kao takav na teritoriju države članice u zamjenu za naknadu.

32 U pogledu transakcije poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, nesporno je, kao prvo, da će namjeravana transakcija izmeću Polfarmexa i njegova dionikara obuhvaćati prijenos prava vlasništva na predmetnim nekretninama i, kao drugo, da Polfarmex ima svojstvo poreznog obveznika.

33 Kao treće, uvjet mjesta isporuke nekretnina o kojima je riječ nesumnjivo je ispunjen, s obzirom na to da je transakcija obavljena na državnom području države članice, to jest u Poljskoj.

34 Kao četvrto, u pogledu eventualno naplatnog karaktera transakcije prijenosa vlasništva na nekretninama s dionikog društva na dionikara, kao protuvrijedbe za otkup dionica u posjedu tog dionikara, u okviru mehanizma predviđenog nacionalnim zakonodavstvom, valja istaknuti da je isporuka robe obavljena „u zamjenu za plaćanje” u smislu članka 2. stavka 1. točke (a) Direktive o PDV-u samo ako izmeću dobavljača i osobe kojoj je roba prenesena postoji pravni odnos tijekom kojeg se razmjenjuju uzajamne vrijedbe, pri čemu naknada koju naplaćuje dobavljač predstavlja stvarnu protuvrijednost robe koja je isporučena (presude od 27. travnja 1999., Kuwait Petroleum,

C-48/97, EU:C:1999:203, t. 26. i od 21. studenoga 2013., Dixons Retail, C-494/12, EU:C:2013:758, t. 32.).

35 Iako je Sud u tom pogledu već presudio da prijenos prava vlasništva na nekretnini obveznika PDV-a na državnu riznicu države članice ili na teritorijalnu jedinicu te države radi plaćanja poreznih dugova ne podliježe plaćanju PDV-a jer, s obzirom na jednostranost plaćanja poreznog duga, ne čini isporuku u zamjenu za plaćanje (presuda od 11. svibnja 2017., Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, t. 35. i 36.), treba utvrditi da u ovom predmetu između isporučitelja nekretnine i osobe kojoj je ona prenesena postoji pravni odnos u okviru kojeg društvo Polfarmex prenosi vlasništvo na nekretninama na svojeg dioničara u zamjenu za dionice u njegovu vlasništvu. Stoga dvije stranke, uzajamno si prenose li prava vlasništva, u transakciji djeluju i u svojstvu dobavljača i u svojstvu stjecatelja.

36 Stoga je riječ o pravnom odnosu tijekom kojeg se razmjenjuju uzajamne činidbe, od kojih je jedna protuvrijednost druge, u smislu sudske prakse Suda iz točke 34. ove presude.

37 Kada je riječ, kao peto, o uvjetu djelovanja u svojstvu poreznog obveznika u namjeravanoj transakciji, treba napomenuti da porezni obveznik u smislu članka 9. stavka 1. drugog podstavka Direktive o PDV-u djeluje u tom svojstvu samo kada djeluje u okviru svoje gospodarske aktivnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 4. listopada 1995., Armbrecht, C-291/92, EU:C:1995:304, t. 17.).

38 Kada je riječ o pojmu „gospodarska aktivnost”, Sud je presudio da taj pojam treba tumačiti na način da obuhvaća sve aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge. Analiza tih definicija pokazuje da je područje primjene tog pojma široko kao i njegov objektivni karakter, u smislu da se aktivnost ocjenjuje sama po sebi, neovisno o svojim ciljevima i rezultatima. Aktivnost se stoga općenito kvalificira kao „gospodarska” kada je kontinuirane naravi i kad se obavlja za naknadu koju prima osoba koja obavlja transakciju (rješenje od 20. ožujka 2014., Gmina Wrocław, C-72/13, neobjavljeno, EU:C:2014:197, t. 16. i navedena sudska praksa).

39 Iz toga slijedi da članak 9. te direktive određuje široko područje primjene PDV-a (vidjeti u tom smislu presudu od 29. listopada 2015., Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, t. 31. i navedenu sudsku praksu).

40 U ovom je predmetu Polfarmex u okviru postupka pred poreznim tijelima naveo da dvije predmetne transakcije čine jedinstvenu složenu transakciju koja se sastoji od povlačenja dionica i plaćanja za to povlačenje, odnosno isporuke robe.

41 Međutim, kao što to proizlazi iz točke 36. ove presude, s obzirom na uzajamnost činidbi između dvaju društava i dvostruku ulogu svake stranke u njihovu pravnom odnosu – kao dobavljača, s jedne strane, i osobe kojoj je roba prenesena, s druge strane – te dvije transakcije treba razlikovati.

42 U vezi s transakcijom isporuke nekretnina o kojima je riječ u glavnom postupku, ako se utvrdi da je ta imovina, čije je vlasništvo Polfarmex prenio kao protučinidbu za planirano „povlačenje”, roba namijenjena „gospodarskoj aktivnosti” tog društva u širem smislu, kako je to zaključeno u sudskoj praksi navedenoj u točkama 38. i 39. ove presude, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, treba zaključiti da takva transakcija podliježe PDV-u. U tom pogledu sama činjenica da je povod za taj prijenos vlasništva plaćanje za te dionice i da se ta transakcija pojavljuje u kontekstu restrukturiranja društva Polfarmex ne dovodi do zaključka da je takva isporuka nekretnina isključena iz područja primjene članka 2. stavka 1. točke (a) Direktive o PDV-u.

43 Naprijed navedeno ne dovodi u pitanje to što članak 135. stavak 1. točka (j) Direktive o PDV-

u propisuje izuzeće od PDV-a u korist isporuka objekata različitih od onih iz njezina članka 12. stavka 1. točke (a), koji upućuje na isporuku objekta ili dijela objekta i zemljišta na kojem je objekt smješten prije prvog useljenja. Naime, treba osobito podsjetiti na to da su te odredbe, tumačene zajedno, dovele do toga da Sud napravi razliku između novih i starih objekata jer prodaja starih nekretnina na temelju ne podliježe plaćanju PDV-a (vidjeti osobito presude od 12. srpnja 2012., *J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard*, C-326/11, EU:C:2012:461, t. 21. i od 16. listopada 2017., *Kozuba Premium Selection*, C-308/16, EU:C:2017:869, t. 30.). Budući da se prethodno pitanje ne odnosi na te odredbe i da Sud nema na raspolaganju nikakve informacije s tim u vezi, na sudu koji je uputio zahtjev je da, prema potrebi, utvrdi sustav koji se s obzirom na to primjenjuje na nekretnine koje su predmet prijenosa o kojem je riječ u glavnom postupku.

44 Kada je riječ o transakciji „povlačenja” dionica, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da se samo stjecanje i posjedovanje dionica ne može smatrati „gospodarskom aktivnošću” u smislu Direktive o PDV-u. Naime, sama činjenica stjecanja financijskog udjela u drugim poduzećima ne predstavlja korištenje imovine kojom se ostvaruju prihodi na kontinuiranoj osnovi jer eventualna dividenda, plod tog udjela, proizlazi iz same činjenice vlasništva imovine i nije protučinidba za bilo kakvu gospodarsku aktivnost u smislu te direktive (presuda od 26. svibnja 2005., *Kretztechnik*, C-465/03, EU:C:2005:320, t. 19. i navedena sudska praksa).

45 Ako stjecanje financijskog udjela u drugim poduzećima nije, dakle, samo po sebi gospodarska aktivnost u smislu te direktive, isto vrijedi i za transakcije koje se sastoje od prijenosa takvih udjela (presuda od 20. lipnja 1996., *Wellcome Trust*, C-155/94, EU:C:1996:243, t. 33.).

46 S obzirom na prethodno navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 2. stavak 1. točku (a) Direktive o PDV-u treba tumačiti na način da je prijenos vlasništva na nekretninama dioničkog društva na jednog od njegovih dioničara – koji je, poput onoga u glavnom postupku, izvršen kao naknada za transakciju kojom to dioničko društvo stječe vlastite dionice koje u njegovu temeljnom kapitalu drži taj dioničar, u okviru mehanizma povlačenja dionica propisanog nacionalnim pravom – isporuka robe u zamjenu za plaćanje koja podliježe PDV-u kada su te nekretnine namijenjene gospodarskoj aktivnosti tog dioničkog društva.

Troškovi

47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) odlučuje:

Članak 2. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da je prijenos vlasništva na nekretninama dioničkog društva na jednog od njegovih dioničara – koji je, poput onoga u glavnom postupku, izvršen kao naknada za transakciju kojom to dioničko društvo stječe vlastite dionice koje u njegovu temeljnom kapitalu drži taj dioničar, u okviru mehanizma povlačenja dionica propisanog nacionalnim pravom – isporuka robe u zamjenu za plaćanje koja podliježe porezu na dodanu vrijednost kada su te nekretnine namijenjene gospodarskoj aktivnosti tog dioničkog društva.

Potpisi

* Jezik postupka: poljski